

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Josine
Titel: Een kindergebed
Druk: 3
16 blz.

Line en Willie, twee aardige kinderen, hebben tijdens de afwezigheid van hunne ouders te zorgen voor hunne twee kanaries, door hen niet onaardig Piet en Pat genoemd. Door de onvoorzichtigheid van Willie weet Piet uit zijn kooitje te ontsnappen. De kinderen zijn beangst en bedroefd. Maar op hun gebed: "Lieve Heer Jezus, wil U ons vergeven, dat we niet goed op Piet hebben gepast en wil U maken, dat hij weer terugkomt?" vliegt de vogel de kinderkamer binnen en laat zich, nog vóór de thuiskomst van papa en mama, door Line vangen. "En" (met deze woorden eindigt het verhaal), en de kleine jongen juicht en roept: "O Line, de Heer Jezus heeft hem bij de vleugeltjes genomen en midden in de kamer gezet!" Josina schreef dit "ware" verhaal vlot neer. Soms is haar stijl en wijze van voorstelling tegenstrijdig, b.v. waar zij de dikke dienstbode Antje vruchteloze pogingen doet aanwenden om den ontvluchten vogel te vangen. "Antje kon er niet meer bij; in den boom klimmen veroorloofde noch haar omvang noch hare waardigheid en de vogel had blijkbaar plezier in hare onmacht, welke hij bezong in zuivere trillers." Het boekje is geschreven voor heel jonge kinderen; 'k zou zeggen voor kleuters beneden de 8 jaar. Maar fraaie volzinnen als de boven afgeschrevene passen aan die bedoeling niet. Ook worden door boekjes als dit twee kinderlijke dwalingen bestendigd: 1e. dat bidden enkel vragen is om bepaalde uitkomsten en gaven; 2e. dat men zich om die gaven en uitkomsten, die toch behooren tot het gebied van de Voorzienigheid des Vaders, moet wenden tot den Heere Jezus. Nu weet 'k wel, dat men kinderen niet gemakkelijk kan doen beseffen, wat eigenlijk bidden is en hen het onderscheid tusschen de werkzaamheid van den Vader en den Zoon ook niet altoos duidelijk kan maken. Maar daaruit volgt nog niet, dat men door ware of onware verhalen dwaalbegrippen aankweeken moet. Prijs f 0.05.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekering : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1906

Auteur: Josine
Titel: Een kindergebed
Druk: 4

Een verhaal over twee kinderen, Line en Willie (zus en broertje), en twee kanarievogeltjes, Piet en Pat. Door onvoorzichtigheid (tegelijk ongehoorzaamheid) van Willie vliegt tijdens afwezigheid der ouders een der vogeltjes uit de kooi. Gevolgen: verdriet en angst der kinderen, vergeefsche pogingen van hen en de goede dikke dienstmeid om 't diertje weer te vangen. Eindelijk de herinnering aan een in 't schoonschrift eenige malen uitgeschreven tekst : »Al wat gij den Vader bidden zult in Mijnen Naam, dat zal Hij u geven.« Een gemeensohappelijk kindergebed en niet onmiddellijk, maar na eenige geloofsbeproeving het bewijs der verhooring: 't vogeltje vliegt door 't open venster de kamer binnen, waar de kinderen gebeden hebben en zet zich vermoeid op den vloer neer, waar 't zich door Line gewillig laat pakken. De titel zegt »Een waar verhaal«, dus moeten we 't gelooven. Maar ook zonder dat, draagt het den stempel der waarheid in het eenvoudige en

ongekunstelde, terwijl het heel natuurlijk een Schriftuurlijke waarheid illustreert: »God hoort het gebed.« De stijl is hiermee ten volle in overeenstemming en werkelijk mooi van tekening en uitdrukking. Jammer, dat hij meer op ouderen dan op jongeren berekend is, terwijl 't verhaal juist zich zoo bijzonder tot jonge kinderen richt. Een leelijke, lange ingewikkelde zin ontsiert het (onderaan blz. 7). 't Boekje kan hartelijk worden aanbevolen voor kinderen van 10 à 12 jaar.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1911

Auteur: Josine

Titel: Een kindergebed

Druk: 4

Geïll. omsl. en 4 illustr. tusschen den tekst. Prijs 5 cts. De ouders van Line en Willie hebben een kooi met twee kanaries. De kleine kinderen vertoeven dikwijls bij de kooi en hebben veel schik in de vogels. Op zekeren dag, terwijl de ouders afwezig zijn, laat Willie door onachtzaamheid 't deurtje van de kooi open staan, waardoor een der vogels ontsnapt en zijn toevlucht zoekt in een pereboom. Groote angst maakt zich van de kinderen meester. Alle pogingen om 't beestje te vangen zijn vergeefs. Bevreesd voor het ongenoegen hunner ouders, bidden de kinderen : "Lieve Heere Jezus, wil U maken, dat hij weer terugkomt." En inderdaad, kort daarna vliegt de kanarie door het raam in de kamer en wordt hij door de kinderen gegrepen. De kleine Willie roept nu juichend uit : "O Line, de Heere Jezus heeft het bij de vleugeltjes genomen en midden in de kamer gezet". Het verhaaltje is vlot, in kinderlijken toon geschreven. De Schrijfster verstaat de kunst om voor de jeugdige lezers te vertellen wel; hier en daar teekent ze naar het leven. Doch zij maakt haar zinnen dikwijls veel te lang. De strekking van het boekje is, te doen zien, dat God het gebed verhoort, ook van kinderen, zelfs als het gaat over alledaagsche dingen. Toch bestaat het gevaar, dat de jeugdige lezers den indruk krijgen zullen, alsof de Heere alles, wat zij van Hem vragen, ook geven zal. 't Komt lang niet altijd zoo uit, als wij wel wenschen zouden, doch steeds zooals de Heere het voor ons noodig vindt. Wie tot kinderen spreekt over het gebed, verzuime toch niet dat steeds te herinneren. Voorts stuiten we op enkele taalfouten: "vlieg" wordt manlijk genomen (bl. 15); verder: "niets geen lust" (bl. 4), "niets geen plan" (bl. 15). "Heer" vinden we voor "Heere". Niettegenstaande deze opmerkingen, kunnen we, als we letten op de uitnemendheid der strekking en het aantrekkelijke voor jonge kinderen, voor wie het verhaal geschreven is, het boekje wel aanbevelen. Het beeldt een aanlokkelijk boekje van het kleine kinderleven op naïeve wijze uit.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1911
